

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

“ผิตพลาตตรงไหนก็สอน”

ทองคำได้ทั้งหมดเวลานี้ ๕,๑๓๒ กิโลกรัม เขยิบขึ้นไปเรื่อย ๆ ส่วนดอลลาร์ ๖,๘๖๗,๘๘๙ ดอลลาร์ นี่หมายถึงเข้าแล้ว ที่ยังอยู่ในบัญชีนี้ดูเหมือนไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ (๓๙,๐๐๐ ครับ) เอนั้น ทางนี้ก็คิดว่า ๓๐,๐๐๐ ด้วยกัน คงไม่ต่ำกว่า ๖๐,๐๐๐ เวลานี้ นะที่อยู่ในบัญชี เขาก็บอกแล้วเราก็อ่านแล้ว ลืมแล้ว ดอลลาร์นี้นะ มีแต่ดูว่า ๆ ไม่ได้ เรื่อง อ่านชัดเจนออกมาหายเจียบเลยจำไม่ได้ ดูว่า ๓๐,๐๐๐ ทางอุดรฯ เพราะเราเป็นผู้ ส่งเข้าบัญชีเอง ไม่ว่าสมบัติส่วนใดก็เข้ามาผ่านเราทั้งนั้น เช่นอย่างดอลลาร์นี้เข้ามากี่ ผ่านเรา เข้ามาทางไหนมากน้อยแยกออก บัญชีทั้งสองให้ไล่เลยกันไป กรุงเทพฯ ฟังว่า ๓๙,๐๐๐ ดอลลาร์ที่อยู่ในบัญชี อันนี้เราก็คิดว่า ๓๐,๐๐๐ ขึ้นไป

เราไปกรุงเทพฯก็ดี อยู่ที่นี้ก็ดี ถ้าดอลลาร์มากทางไหนก็แยกมาเลย ถ้าทางนี้ มากแยกมาทางนั้น ทางนั้นมากแยกมาทางนี้ คือดอลลาร์มันจะไปตามเรา ถ้าเราอยู่ที่ มันก็มาที่นี้ ถ้าไปกรุงเทพฯก็มาอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นมีมากที่ไหนจึงแยกออกให้เสมอกันตลอด ส่วนทองคำมีเท่าไรเอาเข้ากรุงเทพฯ ทั้งหมด ๆ เลย สำหรับทองคำไม่ให้มี บัญชีที่ไหน มีจุดเดียวเข้าเลย เข้ากรุงเทพฯ แล้วก็เข้าตู้ธนบัตรแห่งธนาคารเท่านั้น ไม่ได้ แบ่งทางนั้นทางนี้สำหรับทองคำ เข้ากรุงเทพฯ แห่งเดียว

เราถ้าพูดถึงแบบภาษาของโลกแล้วเรียกว่า ความคิดอ่านเกี่ยวข้องกับชาติไทย เรา ที่จะให้ได้ตามใจหวังเพื่อจะยกชาติไทยของเราขึ้นมาให้พอเหมาะพอดีหรือให้สมใจ เราคิดมากจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา แต่เราคิดเรื่องธรรมคิดมากกว่าหนักเหมือนโลกมัน ไม่เหมือนเสีย มันผิดกัน เรื่องคิดด้วยความเมตตาที่คิดจริง ๆ ทองคำคราวนี้ที่เป็นที่ แน่ใจมันใจและสมหวัง ทองคำเราต้องได้ ๑๐ ตัน เรียกว่าสมหวังในการช่วยชาติคราวนี้ ถ้าทองคำไม่ถึง ๑๐ ตัน ยังไงก็บกร่องในหัวใจอยู่ตลอดเวลาในการช่วยพี่น้องทั้งหลาย ก็ มีบกร่อง ๆ สุดท้ายก็มาตำหนิวาสนาเจ้าของอาภัพ ก็ก้าวออกมาเป็นผู้นำของประเทศ ไทย จะมาตำหนิเจ้าของนี่นะ วาสนาอย่างนี้ออกมาช่วยชาติมันสมศักดิ์ศรีของชาติแล้ว เหยอ มันน่าคิดอยู่นะ

เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายช่วย วาสนาเข้านี้แล้วพี่น้องทั้งหลายก็รวมกึ่งกันเข้าจุดเดียวกัน เรียกว่าวาสนาเมืองไทยเราสมบูรณ์ถ้าได้ตามนี้แล้ว หลวงตาไม่เหมือนใคร คิดอะไรคิดจริง ๆ จับอะไรจับจริง ๆ ขาดกับมือเลย ไม่ได้ เหลาะแหละนะ เราช่วยชาติไทยเราคราวนี้ก็แบบเดียวกันเราไม่มีคำว่าเหลาะแหละอะไรมาผ่านแล้วทางที่จะก้าวเดินเพื่อความสงบสุขร่มเย็นและแน่นหนามั่นคงนี้ ตัดขาดสะบั้นเลยเชียว อันนั้นไม่ขาดคอเราขาดเลย ของเล่นเมื่อไร จะไปเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ถอยหน้าถอยหลังไม่ได้ ถ้าลงได้พิจารณาเรียบร้อยแล้วตัดสินใจแล้วพุ่งเลยเทียว อะไรมาผ่านไม่ได้นะ

ที่นี้มันพุ่งใส่ทองคำ ๑๐ ตัน มันก็ลักษณะนั้นแหละ กำลังพุ่งใส่ทองคำ น้ำหนัก ๑๐ ตัน ที่จะช่วยยกชาติไทยเราขึ้นพร้อมกับความศักดิ์ศรีตั้งงามความมีสง่าราศีแก่ชาติไทยของเราจะขึ้นพร้อมกับทองคำได้เข้าสู่คลังหลวงเราน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะขึ้นพร้อมกันเลย สง่างามทั่วไปหมด นี่เรามุ่งหวังอย่างแรงกล้า เพราะฉะนั้นถึงได้ประกาศพี่น้องทั้งหลาย เวลานี้เป็นเวลาที่ดีเพื่อชาติของเรา ขอให้เด็ดทั่วหน้ากันในจำนวนคนอย่างน้อย ๖๒ ล้านคน ต่างคนต่างช่วยกัน ให้เห็นกำลังความสามารถแห่งชาติไทยของเราในคราวนี้ เวลามันจะจมนั่นก็จะจมทั้งชาตินี้แหละ ที่นี้เวลาเรารู้ขึ้นมาก็ต้องอุ้มกันทั้งชาติจะอ่อนแอไม่ได้ มีเท่าไรก็ให้ช่วยกันเต็มกำลังความสามารถของเรา

สำหรับดอลลาร์นั้นเราก็มั่นใจไปตามกันกับทองคำ คือดอลลาร์นี้จะขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับทองคำเป็นจุดตัดสินใจที่ตรงนั้น ตัดสินกันที่น้ำหนักทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ถ้าได้ ๑๐ ตันแล้วสง่า เพราะเราไปดูจริง ๆ ดูในคลังหลวงของเรารวมที่หัวหน้าเจ้าหน้าที่เสียด้วยพาเราเข้าไปโดยเฉพาะ ในคลังหลวงจุดนี้ก็มีเฉพาะสมเด็จพระเทพฯ เท่านั้นแล้วกับเรานี้เป็นที่สอง เท่านั้น แล้วคนทั้งประเทศทำไมไม่ได้เข้าขอให้ท่านทั้งหลายคิดให้ดี เป็นความลับความสงวนแห่งจิตใจของชาติเรามากน้อยเพียงไร ที่เข้าไปในจุดคลังหลวง ซึ่งเป็นที่รักสงวนมากที่สุด ไม่ยอมให้ใครเข้าไปเลย เข้าไปก็คือเป็นสิริมงคลแก่ชาติของเรา ไม่มีอะไรเสียหาย เช่น สมเด็จพระเทพฯ ท่านก็เป็นจอมแห่งชาติไทยของเรา ท่านเสด็จเข้าไปก็เป็นมหามงคลอย่างยิ่ง

สำหรับหลวงตาบัวในวันนั้นก็ประมุขที่เอาทองคำเข้าไปมอบ ก็เป็นเครื่องประกาศให้พี่น้องชาวไทยทราบ ว่า ชาติไทยของเรากำลังจะฟื้นฟูขึ้นด้วยการช่วยชาติของเรานั้นเอง เขาก็นิมนต์เราเข้าไป เพราะฉะนั้นเวลาเข้าไปถึงดูละเอียดลอมมากทีเดียว เขาก็บอกชัด ๆ เลยกว่าที่นี้เข้ามาได้เพียงสองพระองค์คือสมเด็จพระเทพฯ หนึ่งกับหลวงตาน้องค์หนึ่งเท่านั้น ฟังแต่ว่าเท่านั้น สงวนขนาดไหน เราไปเราก็ไปชอกแซกดูละเอียดลอมจริง ๆ พอพูดอย่างนั้นเราเข้าใจทันที เหตุเบื้องต้นก็คือเอาทองคำเข้า

ไปมอบนั้นแหละ นี่เป็นสายทางเดินที่จะเข้ามาหาคุณอันนี้ได้ นิมนต์เราเข้าไปเราจึงได้ดู พิธีพิธีจริง ๆ ดูแล้วถามช่างนอกช่างในละเอียดลออ แล้วมาจุดสุดท้ายก็มาเมืองไทยของเราที่รับผิดชอบตัวเอง มีทองคำเท่าไร ถ้ามีทองคำเท่านั้น ใจเราไม่ได้ดีเลยนะ

เพราะฉะนั้นออกมาเราถึงประกาศตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีอ่อนข้อนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าจะอยู่ตรงนั้น หัวใจพี่น้องชาวไทยหายใจอยู่จุดนั้นด้วยกันทุกคน หลวงตาเป็นผู้แทนพี่น้องทั้งหลายเข้าไปดู หัวใจของชาติไทยเรากบพร่องสมบูรณ์อย่างไรประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรให้รอดจากนี้ไปจาก ๑๐ ต้นนี้ เป็นที่ตั้งมุ่งหมายอย่างยิ่ง มากกว่านั้นเราพอใจเรื่อย ๆ ไป แต่จุดนี้จุดที่จะตั้งความพอใจในเบื้องต้น จุดนี้ที่เดียว จากนั้นจะได้มากขึ้นเรื่อย ๆ เพิ่มขึ้นขึ้นเป็นสิริมงคลมากเข้าไปโดยลำดับ

ขอให้ได้ ๑๐ ต้นนี้เป็นเครื่องหมายยืนยันแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งช่วยชาติอย่างเต็มเหนี่ยวทั้งประเทศในคราวนี้นะ มันอบอุ่นนี่นะ มีเครื่องประกันชาติไทยเราจะเป็นอะไรที่ไหนไป ไม่มีนี่เหลวไปหมดเลย ไม่มีความหมายนะคนที่ล้านคน ลมหายใจไม่มีตายเลยทั้งนั้น ขอให้ลมหายใจหายใจเข้าจุดเดียวกันด้วยการเพิ่มทองคำเข้าไปถึง ๑๐ ต้นแล้วเราพอใจ นี่เรายังไม่เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ที่มีเงื่อนหนึ่งที่มันฝังอยู่ในจิต แต่เราไม่เคยพูดนะ เพราะขนาดนี้ก็รู้สึกว่ารันทอนแล้ว คือทองคำนี้มันขาดเป็นแก้ว ถ้าสมมุติว่าได้ ๑๐ ต้นเข้าไปนี้ มันก็เป็นแก้วเหมือนแก้ว ไปอยู่แก้วนั้นแหละ จะเพิ่ม ๑๐ ก็ ๑๐ แก้ว เพิ่มไปเท่าไร ๑๐ อีก ๑๐ แก้ว ๑๐ แก้ว ๒๙ ๓๙ ไปอย่างนั้น มันไม่ถึง ๔๐ อันนั้นเราก็ยกไว้ก่อนช่างมันเถอะ ขอให้ได้ ๑๐ นี้ก่อน

เราจึงไม่เคยพูด เพิ่งมาพูดวันนี้ ถ้าให้มันเต็มเม็ดเต็มหน่วยจริง ๆ หายใจเต็มปอดจริง ๆ แล้วก็ให้เต็มหัว ๑๐ เลย อันนี้เป็น ๙ สมมุติว่าเราได้อีก ๑๐ ต้นนี้มันก็เป็น ๙ อยู่นั่นแหละ เราบอกให้แต่เลข ๙ เท่านั้น เท่าไร ๆ ไม่บอก ถ้าเพิ่มเข้าไปอีก ๙ สมมุติว่า ๑๙ เป็น ๒๙ เป็น ๓๙ ไป เป็น ๔๙ ไม่มี ๕๐ สักที เอาไว้ก่อน เพิ่มจำนวน ๑๐ เข้าไปก็เป็น ๙ ตามเดิม ๆ ช่างมันเอาไว้เสียก่อนตรงนั้น ขอให้ได้จุดนี้เสียก่อน จุดนี้เป็นจุดมุ่งหมายมากที่สุด หลวงตาได้พูดกับพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันมาตลอดไม่เคยคลาดเคลื่อนนะเพราะถอดออกจากจิตใจ ช่วยบ้านช่วยเมืองคราวนี้หลวงตาช่วยจริง ๆ เอาชีวิตเข้าแลกเลย ขนาดนั้นนะ เพราะฉะนั้นพูดอะไร ๆ ถึงเด็ดออกมาตามความจริงจิงของจิตเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาทุกคน แม้จะไม่ได้แบบนี้ก็ขอให้ปลุกศิษย์มีครูเดินตามรอยกันไปนี้ อย่าอ่อนแอต่อแท้ ความอ่อนแอต่อแท้ไม่ใช่เดินตามรอยของศาสดา พระพุทธเจ้าเวลาเด็ดเด็ดเต็มที่ ถึงขั้นสลบไสยยอม ถึงจะตายพระองค์ก็จะสละ

เลยนะ นั่นเวลาเด็ดของพระองค์ เอามาคิดซิพวกเรา สลบถึง ๓ หนพระองค์เพื่อความ เป็นศาสดา หากว่าไม่ได้ตรัสรู้ก็ต้องตายเลยคิดดูซิ ประทับนั่งที่ไถ้ร่มโพธิ์ตั้งสัจจอธิษฐานไว้เรียบร้อยแล้ว คราวนี้เป็นคราวสุดท้ายของเรา หนึ่ง เราต้องตรัสรู้ในสถานที่เรานั่งนี้แห่งเดียว ถ้าไม่ได้ตรัสรู้สถานที่นั่งเรานี้เป็นสถานที่ตายของเราโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ให้เป็นอื่นไปไม่ได้ ฟังซิตั้งลงแล้วนั้น

เราต้องนั่งอยู่ที่นี้ให้ตรัสรู้ในที่นี้อันนี้ ไม่ได้ตรัสรู้ตายก็ยอมไปเลยจะไม่ลุกจากที่นี่ไปอื่นแล้ว เห็นทุกคนไม่ใช่หรือประวัติของพระพุทธเจ้า เอามาโกหกกันไต่ยังงี้ ไถ้ร่มโพธิ์ โสติถียพราหมณ์เอาหญ้าคามารองให้ประทับนั่งนั้น ๘ กำมือ ที่ประทับนั่งตรัสรู้หรือที่ตายของพระพุทธเจ้า สุดท้ายก็ตรัสรู้ขึ้นมา นี่คือการเด็ดเดี่ยวของพระพุทธเจ้า เรานำมาใช้สำหรับประเทศชาติบ้านเมืองของเรา สมนามกับที่เราเป็นชาวพุทธ จึงเข้ากันได้สนิท ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พากันตั้งอกตั้งใจตามนี้ อย่าอ่อนแอเวลานี้อ่อนแอไม่ได้นะ ถ้าทองคำไม่ได้ถึง ๑๐ ตันแล้วยังอ่อนแอไม่ได้เลย หัวใจของหลวงตาบ้วนจะพับไปเลยนะคราวนี้ เพราะเป็นคราวที่ตั้งไว้สุดยอด เต็มเหนี่ยวเลย ๑๐ ตัน

ประกาศออกมาบ้าง ๆ แล้วทั่วประเทศไทยของเราได้ทราบทั่วถึงกันแล้วว่า นี่คือหัวใจหลวงตาบ้วน ตั้งลงไปแล้วตรงนี้ โดยพี่น้องทั้งหลายเป็นบริษัทบริวาร เป็นลูกศิษย์ตถาคตด้วยกัน หมุนไปตามกัน ขอให้ได้เท่านั้นไม่ล้มจม เมืองไทยเราริบรวมสมบัติคือทองคำเป็นตัน คนละเล็กละน้อยมาได้ ๑๐ ตันเข้าสู่เมืองไทย ได้เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้วเป็นจำนวน ๑๐ ตันแล้วเมืองไทยเราจมลง เพราะอำนาจแห่งทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเข้าสู่คลังหลวงนี้ ขอให้หลวงตาบ้วนเห็นเสียที หลวงตาบ้วนจะตายแทนพี่น้องทั้งหลายอย่างไม่เสียตายชีวิตเลยนะ ขาดไปเลยทีเดียวหลวงตา ขอให้ได้อย่างนี้เถอะนะ เมืองไทยเราจะจมด้วยการได้ทองคำถึง ๑๐ ตันตามที่พี่น้องชาวไทยเรามุ่งมั่นต่อทองคำ ๑๐ ตันนี้ แต่ได้มา ๑๐ ตันแล้วเมืองไทยเราจมลงไปเพราะทองคำ ๑๐ ตันเป็นสาเหตุ หลวงตาบ้วนจะสละเลยเชียว ตายก็ตาย

แล้วก็ควรพลิกนิสัยของเราไปโดยลำดับลำดับานะ เมื่อมีผู้สอนมาเตือนที่บกพร่องนะ เวลานี้เมืองไทยเรารู้สึกว่าบกพร่องอยู่มากอันหนึ่ง ที่เด่นในสายตาของเมืองนอกเขา ถึงขนาดเขาตำหนิได้นั้นแหละ เขาชมว่าเมืองไทยนี้เป็นบ้าได้ชั้นหนึ่งเลย มีอะไรเข้ามาคว่ำมับ ๆ เอาขี้หมูขี้หมาของฝรั่งโยนเข้ามาก็คว่ำมับซื้อทั้งนั้น ขี้หมากองนี้เท่าไร อย่าว่าแต่สินค้านำเข้าผลหมากรากไม้ประเภทต่าง ๆ ที่ยื่นเข้ามาในเมืองไทย เมืองไทยกว้านซื้อเอาหมดเลย แม้ขี้หมูขี้หมาของฝรั่งก็จะกว้านซื้อเอาหมดเลย ในเมืองไทยเรามันบ้าอันนี้นะ บ้าฟุ้งเฟ้อ ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอานะ

เราสงวนเนื้อสงวนตัว เราต้องสงวนทุกสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นเครื่องสนับสนุน ถ้าเรา ฟุ้งเพื่อห่อเหิม นี่แหละเป็นเครื่องทำลายชาติไทยของเรา หากหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้นะ ไม่มีเนื้อหนังเป็นของตัวเอง ให้มีเนื้อหนังเป็นของตัวเอง เราดูต่างชาติเขา เราดูแต่เครื่องแต่ง เนื้อแต่งตัวเรารู้ พวกไหน ๆ การแต่งเนื้อแต่งตัวเขาเป็นยังไง เขามีภูมิระเบียบ ไปที่ ไหนการแต่งตัวของเขาเป็นยังไง ๆ เพียงเท่านี้ก็ประกาศให้เห็นน้ำใจของเขว่ามีหลักมี เกณฑ์ แล้วการเกี่ยวข้องกันกับเขาก็ไม่ลืมนื้อลืมตัวเหมือนอย่างพวกเรา เรานี้รู้สึกว่ ลืมมากนะ อะไร ๆ ถ้าเป็นของเมืองนอกมา ชื่อหมด ๆ นี้เสียนะ

นอกจากนั้นยังเอามาอวดเมืองเดียวกันเมืองไทยเรา อันนี้มาจากเมืองนั้นเมืองนี้ แหม เราฟังไม่ได้นะหลงตาบว เรากำลังพากันรักสงวนชาติไทยของเรามาตลอด เราไม่ ได้ทำลายชาติไทยของเราด้วยวิธีการอย่างนี้ ทำไมจึงนำสิ่งเหล่านี้มาชมเชยเพื่อการ ทำลายชาติไทยของเราโดยไม่รู้ตัวเลย มันไม่รู้ตัวมากนะคนประเภทนั้น ชายหน้าชายตา ชายเมืองไทยเราทั่วประเทศ เอาของเมืองนั้นเมืองนี้มาอวดเมืองไทยเราให้เป็นบ้าไป ด้วยกัน ความหมายว่างั้นนะ อย่าพากันเป็นนะต่อไป ให้พากันระมัดระวัง

การซื้อการขายมีความจำเป็นมากน้อยรู้ได้ด้วยกันทุกคน อย่าให้มีเรื่องความฟุ้ง เพื่อห่อเหิมหาเหตุผลไม่ได้ คว้ามบ ๆ ใช้ไม่ได้นะ ต้องให้มีเหตุผล เขาซื้อเราเรา ซื้อเขา เขาขายเราเราขายเขา เป็นธรรมดาตามความจำเป็น เมื่อเราไม่มีสิ่งใดมีแล้วก็เอา มาตามความจำเป็น ให้รู้เป็นความจำเป็น อย่าให้เป็นความฟุ้งเพื่อห่อเหิมตามนิสัย อันนี้เหลวแหลกแหวกแวนนะ จะไม่มีหลักเกณฑ์เป็นตัวของตัวเองในเมืองไทย ให้พากัน คิดกันอ่านทุกคน การไปเที่ยวเมืองนอกเมืองนาอันนี้อันหนึ่ง ขนเงินออกไปจากเมือง ไทยเรานี้มากขนาดไหน นี่แหละพวกฟุ้งเพื่อ พวกลืมนื้อลืมตัว ว่าเราเกิดเป็นชาติไทย ๆ แต่จิตใจของเราไปอยู่เมืองนอก ไม่ได้อยู่กับเมืองไทยของเจ้าของ

ครั้งไปอยู่เมืองนอก มันก็กอบโกยเอาสิ่งของเงินทองจากเมืองนอกไปเที่ยว เมืองนั้นเมืองนี้มา เวลาไปเงินเต็มกระเป๋า กลับมากกระเป๋าแห้งแพบ ๆ แล้วมีมากขนาด ไหนเมืองไทยเราที่เป็นเมืองเป็นบ้าตื่นการรีนเริงตลอดเวลา หากหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้มี มากนะ ยิ่งผู้ใหญ่ตัวสำคัญมากทีเดียว น่าตำหนิเราต้องตำหนิ ธรรมต้องพูดเป็นกลาง ๆ ธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว ยิ่งผู้ใหญ่ทำอะไรยิ่งสอนความเลวร้ายความฟุ้งเพื่อห่อเหิม ให้เด็กตาสีตาสาดู เขาไม่อยากดูนะ เด็กที่เขามีศีลมีธรรม เด็กที่เขามีหรือคนจนที่เขา มีชื่อมีแปเขาดูถูกเหยียดหยามเสียด้วย ผู้ใหญ่ชี้หมาอะไรถึงเป็นอย่างนั้น

ถ้าขึ้นเอาผู้ใหญ่มาปกครองเมืองไทยมาก ๆ แล้วเมืองไทยนี้จะจมได้ไม่สงสัย เพราะพวกนี้พวกบ้าเห่อ ตื่นยศด้วยไม่ใช่ธรรมดา ตื่นยศตื่นลาภตื่นรายได้รายรวย ให้ เขายกยอว่านี่เขามั่งมีศรีสุข เขาไปเที่ยวรีนเริงบันเทิงสบายใจเขา มันไปขายชาติรู้ไหม

พวกนี้ที่ว่ามั่ง ๆ มี ๆ ขนครอบครัวเหี้ยเรือ่นไปเมืองนอก ไปเที่ยวเมื่อนั้นเมื่อนี้ ดีไม่ดีฟาตโขงทั้งพวกรัฐบาล ครอบครัวของรัฐบาลไปเที่ยวเตร็ดเตร่เร่ร่อน ขนเงินเมืองไทยไปมากขนาดไหน มีหรือไม่มี เราพูดในแง่สงสัย เรายังไม่ได้แนใจนัก แต่บรรดาลูกศิษย์ลูกหามากระซิบกระซาบให้เราฟัง เราฟังตามนี้แหละ

ครอบครัวเหี้ยเรือ่นของเจ้านายที่ว่าใหญ่ ๆ นั้นแหละมันขนกันออกไป สนุกสนานโดยถือราชการเป็นอันใหญ่ แล้วพวกนี้ก็กองแอบนะ ไปเที่ยวรื่นเริงบันเทิงมา มีมากต่อมาก ลูกศิษย์ลูกหามาเล่าให้ฟังตามกระทรวงต่าง ๆ จะจริงหรือเท็จเราก็พูดตามเรื่องเหล่านี้ละ มันมีไหมเมืองไทยเรา ถ้ามีมันก็เลว เป็นไปตามที่เขาพูด เรียกว่าเขาตำหนิถูก เราฟังก็เห็นด้วยกับเขาที่ตำหนิจึงควรปรับปรุงตัวเองเสียใหม่พวกนี้ละ จะปกครองบ้านเมืองไปเท่าไร อย่าลืมนื้อลืมนั่ว เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยังเป็นคักคักศรีติงามของผู้น้อยถึงถูก พ่อบ้านแม่บ้านพ่อเรือ่นแม่เรือ่นอย่าให้เด็กดูถูก อย่าให้คนใกล้เคียงเขาดูถูก ให้ปกครองกันในครอบครัวด้วยความสงบร่มเย็น มีเหตุมีผลปกครองกันด้วยดี

อันนี้เราปกครองบ้านเมือง ราชการต่าง ๆ นั้นมีแต่ข้าราชการที่ปกครองบ้านเมืองทั้งนั้นรวมกันแล้วเป็นนงรัฐบาล แล้วนงรัฐบาลของเรารวมข้าราชการทุกแผนก มารวมอยู่ในจุดนงราชการนี้ปฏิบัติตัวอย่างไรบ้าง หรือมีแต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมลืมนื้อลืมนั่ว สงวนแต่เก้าอ้นั้นหรือ ไม่ได้สงวนบ้างหรือชาติไทยทั้งชาติมีจิตใจทุกคน ๆ เขาฟังใคร ภาชีอาการประจำวัน ๆ วันหนึ่งจ่ายไปเท่าไร เขาเพื่อสนับสนุนให้หัวหน้าของเขาพาดำเนินด้วยความราบรื่นติงาม และเพื่อความสงบร่มเย็นและแน่นหนามั่นคง แต่เราไปเถลเถลเอาเงินของเขาไปปลุกเสียดอย่างนี้มันเข้ากันได้หรือ เราเป็นผู้ใหญ่ขอให้คิดมาก ๆ นะผู้ใหญ่ในนงราชการเรา เสียหายมาก เสียมาเป็นลำดับลำดับจนกระทั่งถึงเมืองไทยจะจมก็เพราะผู้ใหญ่พาให้เสียหาย ผู้น้อยตาสีตาสาไม่ได้เสียหายอะไร ให้พากันพิจารณาบ้างนะ

นี่เอาธรรมมาสอนชาวพุทธเรา นงรัฐบาลก็เป็นนงแห่งชาวพุทธทั้งนั้น จึงควรที่จะนำธรรมนี้ไปปฏิบัติ การแนะนำสั่งสอนนี้หลวงตาบัวสอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้สอนด้วยความที่ว่าเราบกพร่องในการปฏิบัติศีลธรรมของเรา ตลอดธรรมภายในใจเราบกพร่อง แต่มาสอนโก้ ๆ ๆ อวดตนอวดตัวแก่พี่น้องทั้งหลาย หลวงตาไม่มี ถ้าพูดถึงเรื่องธรรมในหัวใจ หลวงตาก็เต็มเปี่ยมมาแล้วได้ ๕๓ปี ๕๔ ปีนี้แล้ว ตั้งแต่เสาะแสวงหาธรรมรอดลัมรอดตายมาตลอด บางครั้งถึงขั้นจะตายก็มี นี่แหละพึดกับกิเลสตัวมันทำลายชาติบ้านเมืองทำลายตัวเรา ดังที่มันทำลายพี่น้องชาวไทยเราอยู่เวลานี้คือกิเลสตัวโลก ลืมนื้อลืมนั่วนี้แหละ

เราก็อึดมันเสียจน ตั้งแต่เวลาปิดไม่มองหน้ามองหลัง เอาเป็นเอาตายเข้าสู่อย่างเดียวเป็นเวลา ๙ ปี เราก็อึดให้ฟังแล้ว มาโกหกพี่น้องทั้งหลายเหอ เรานำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้มาด้วยการโกหกหรือ เราตัดคอเราช่วยแท้ ๆ ทำไมจึงมาว่าเราโกหกได้พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลายนะ คิดดูแต่ว่าทองถ้าไม่ได้ถึง ๑๐ ตันนี่แหม หลวงตาบ้วน่าจะคอขาดไปเลย วาสนาไม่มีอะไรเลย บริษัทบริวารมีตั้ง ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย ขวนขวายหาทองมาทั้งประเทศ ได้ทองเพียง ๑๐ ตันเท่านั้น มาช่วยศักดิ์ศรีดีงามแห่งชาติไทยของตนและครูบาอาจารย์ซึ่งเป็นผู้นำอย่างนี้ก็ได้ แล้วมันเป็นยังไงชาติไทยของเรามันนำตำหนิหมดทั้งชาติเราเลยนะ หลวงตาบ้วนี่จะตำหนิตัวเองเป็นอันดับหนึ่งก่อน **ให้หลวงตาบ้วนตายไปเสียก่อนถ้าทองคำนี้ไม่ได้อย่างที่ว่า นี่ละพูดถึงเรื่องความเกี่ยวโยงกันมาเรื่องความรักความสงวนชาติบ้านเมืองของเรา ต้องทะนุถนอมให้ต่างคนต่างปฏิบัติตัวด้วยความพอดีบพอดี อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม**

เวลานี้โรงงานมากขนาดไหนตั้งอยู่เต็มเมืองไทยของเรา แล้วโรงงานแต่ละโรง ๆ นี่ขนสินค้าออกมาจากโรงงานนี้เต็มคันรถ ๆ แล้วเราก็อึดเดินขวนขวายหามาซื้อ ๆ ซื้อใช้ได้วันหนึ่ง สองวันทิ้ง ๆ แล้วไปหาซื้อมาใหม่ ๆ หาเงินมาซื้อของในโรงงานจนจะไม่พอดีไม่ดีโรงงานจะล้มเพราะใครซื้อไม่ทัน คนในโรงงานมันก็มีปากมีท้อง สุดท้ายมันก็รบกวนนายมันละซิ ไปไม่รอดโรงงานมันก็ล้ม ล้มครืนลงไปเลยไม่มีเหลือ เพราะเราหาเงินไม่พอปากพอท้อง ไม่พอกับความทะเยอทะยานของเรา หาเท่าไรจนจะตาย สมบัติเงินทองข้าวของทุกสิ่งทุกอย่างมีเต็มเมืองไทย แต่คนไม่ได้ลดความทุกข์ความลำบากลงไปเลย ยิ่งมีความทุกข์ความลำบากยากเย็นเข็ญใจและติดดินไปตาม ๆ กันหมดทั่วประเทศไทย

เราได้เห็นไหมเวลานี้ พวกเรากำลังตื่นบ้ากันกับกระดาศ บักหลังลาย บักหลังลายนี้ทั่วโลก มันหลอกโลกให้เป็นบ้ากับไอ้หลังลาย มีอะไร ๆ มากก็เพื่อไอ้หลังลาย ๆ ไอ้หลังลายเลยจะสังหารคนที่กำลังติดดินกับมัน พวกมันรู้ตัวแล้วยัง เพราะฉะนั้นขอให้ทุกคนรู้เนื้อรู้ตัว ไอ้หลังลายเราปรุงเราแต่งมันขึ้นมาใช้สำหรับเวลาจำเป็นทั่วโลกดินแดนนี้ อย่าพากันตื่นเสียจนเกินเหตุเกินผล จะฆ่าฟันรันแทงรบราฆ่าฟันกันอยู่ทุกแห่งทุกหนเพราะบักหลังลายนี้แหละ ไม่ใช่เพราะอะไรนะ มีเท่าไรยิ่งดี ๆ แต่คนฉิบหายมันไม่ได้ว่านะ

หาเรื่องยุแหย่ก่อวณเรื่องนั้นเรื่องนี้ อยู่ ๆ ก็ก่อสงครามขึ้นมาด้วยวิธีการนั้นวิธีการนี้ นี่เมืองไทยของเราก็อึดกำลังฆ่ากันอยู่ที่ ราชบุรี นี่จะเป็นเรื่องอะไรไม่ใช่กลอุบายสงครามที่จะเผาบ้านเมืองของเราจะเป็นอะไรไป คนอยู่ดี ๆ เด็กเขาไปทำไมใครวะ เขาไปโรงรำโรงเรียนมา พ่อแม่เขาจงดจ่ออยู่กับลูกเขา หัวใจของพ่อแม่ไม่ได้อยู่กับบ้านกับ

น้ำมันถึงถูก นี่คัดค้านต้านทานพอทางนั้นเอนทางนี้เหยียบเลย ๆ นี่พวกเปรตมันเข้าไปทำลายกัน เอาหัวใจของประชาชนเข้าไปเหยียบอยู่ในสภานั้นเต็มไปหมด

เราพูดได้เรามีธรรมเราพูดเป็นธรรม เราไม่ได้ตำหนิติเตียนผู้หนึ่งผู้ใด วงการงานมันเห็นอยู่ประจักษ์ทั่วประเทศไทยเรา จะไม่ให้พูดได้ยังไง ความเป็นมันยังเป็นได้ทำไมพูดไม่ได้วะ ปิดปากเอาไว้ทำไม เขามีส่วนได้ส่วนเสียกับเรามากน้อยเพียงไร ชายอะไรได้อะไรก็ต้องริบรวมเข้าไปเป็นภาษีอากร วันหนึ่งเสียภาษีอากรไปมากน้อยเพียงไร ก็เสียไปเพื่อส่วนรวมให้เป็นประโยชน์นั่นเอง แล้วเอาไปถลุงกันอย่างนี้มันมีอย่างหรือ ให้คิดทุกคน ๆ นะ

เมืองไทยเราก็เป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน ฆ่ากันตีกันให้แหลกเหลวไปแล้วเราจะเอาความดีความชอบจากเมืองไหน ถ้าจะเอาไอ้หยองหรือไอ้ปุกก็ หมาสองตัวอยู่ในนี้ เขาก็ไม่ยอมเป็นกับคนประเภทนั้นนะ เขาจะเป็นตั้งแต่พวกทำครัวอยู่ในครัว นี่ละเข้าไปครัวไหน ๆ ท้องป่องออกมา ๆ สองตัวนี้เขานิยมพวกนี้ เขาไม่นิยมพวกกินตับกินปอดกันนะ ไปทะเลาะเบาะแว้งกัดกันหาเรื่องหาราวอะไรไม่ได้ แต่ไอ้หยองไอ้ปุกก็มันเท่ากันมันกัดกันมันมีรายได้ของมันอยู่นั้น ตัวไหนกินมากตัวไหนกินน้อยมันก็กัดกันบ้างเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นเจ้าของเอาอาหารให้มัน ให้แบ่งให้มันครึ่งเสมอ ไอ้ปุกก็กับไอ้หยองเข้าใจไหมล่ะ มันเข้าไปในครัวเรื่อย ๆ แต่ไอ้ปุกก็ไม่ค่อยเท่าไรนัก เข้าไปกินอึแล้วมันก็ออกมา แต่ไอ้หยองเป็นเจ้าการเจ้างานเจ้าอำนาจ แต่หลวงตาบ๊วที่เป็นเจ้าอำนาจอยู่ในวัดนี้ เป็นเจ้าของเข้าไป มันยังไล่กัดหลวงตาบ๊ว เราเอาไม้หวดไปเสียทีหนึ่ง ตั้งแต่วันนั้นมาเจ็บไม่เท่าเราเลย

นั่น แต่ไอ้หยองมันยังรู้ผิดรู้ถูก ทำไมคนทั้งประเทศเฉพาะอย่างยิ่งนักปกครองของเรา ทำไมไม่รู้ผิดรู้ถูกของตัวเอง จะนำประชาชนไปได้ยังไง ถ้ามีแต่กัดแต่ฉีกกันอยู่ตลอดเวลา ให้ประชาชนเขาเอือมระอาใช้ไม่ได้นะ ขอให้พิจารณาให้ดีทุกคน ๆ เวลานี้เป็นเวลาที่จะอุ้มชาติบ้านเมืองของเรา ไม่ใช่เวลาที่จะเอาไฟมาเผากันนะ ขอให้คิดแง่นี้ให้มากนะ พระพุทธเจ้าไม่ทรงชมเชยสรรเสริญได้เลยนะอย่างนี้ มีแต่ตำหนิติเตียนลูกชาวพุทธเป็นลูกเทวทัตไปแล้วเวลานี้ มันแตกแยกจากพระพุทธเจ้ากลายเป็นลูกศิษย์เทวทัตไปหมดแล้ว ยุแหย่ก่อวินาศกรรมทำลายตมต้นทุกแบบ โจมตีกันทุกแห่งทุกหนหาชนิดไม่ได้หาสาระแก่นสารไม่ได้ มีแต่กัดฉีกกันยิ่งกว่าหมา ดูไม่ได้นะชาวพุทธเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปประพฤติปฏิบัติ พินิจพิจารณา

ธรรมนี้เป็นธรรมของพระพุทธเจ้าไม่ใช่ธรรมหลวงตาบ๊วนะ เอามาแสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วถึงกัน การเทศน์เหล่านี้ทำความเสียหายแก่พี่น้องชาวไทยเราตรงไหนบ้าง จากธรรมที่เทศน์ออกมาเหล่านี้ มีแต่ปรับปรุงให้ดิบให้ดีที่มันลุ่มเหลวตรงไป

ไหนให้แก้ไขตัดแปลงเข้ามา ยกตัวอย่างเช่น อย่างเป็นทางการไปเที่ยวเมืองนอกเมืองนาอย่างนี้ไม่มีหลักมีเกณฑ์ มีแต่ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมลืมนึกเสียตัว นี่เป็นการทำลายชาติทางอ้อมหรือทางตรงมันก็เป็นเงินของชาติด้วยกันนั่นแหละ อย่างนี้ควรจะลดหย่อนผ่อนผัน ควรจะรู้เนื้อรู้ตัว เราเป็นผู้ใหญ่ควรให้เป็นคติตัวอย่างแก่ผู้น้อยทั่วประเทศไทย สมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ใหญ่ต่อไปอีก เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้พอ

อดีต ผบ.ตร. ทางจงกรมฝนมันร่ำไหมครับ

หลวงตา ฝนนี้ไม่ยากอะไร ทางจงกรมบนกุฏิก็มี ถ้าวันไหนฝนตกพอเดินจงกรมบนกุฏิ วันไหนฝนไม่ตกพอก็ลงไปข้างล่าง ไม่มีอะไรละ ไม่ขัดข้อง นี่เรามาเริ่มเห็นแก้อ้อแล้วนะ แก้อ้อมันจะเต็ม ฟาดเข้าป่าให้หมดนะ พระพุทธเจ้าไปเดินจงกรมนั่งภาวนาฆ่ากิเลส พระองค์ไปหาแก้อ้อจากไหน ในวัดนี้เราก็ดูไม่ให้เห็นเข้าใจไหม พอจะทำทางเดินจงกรมฟาดกิเลสให้มันเต็มสัดเต็มส่วน เข้าใจหรือ อย่างร้านที่มีอยู่ข้างในเขาไปทำให้พอก็อยู่ไปอย่างนั้นแหละ พอไม่เข้าไปนั่งนะ ไปเดินจงกรมเมื่อยแล้วมานั่งพอก็ไม่เคยนะ ครั้นเวลาลงฟาดกันเต็มเหนี่ยว ลูกแล้วไปเลย

เพราะฉะนั้น จึงเห็นทางจงกรมเห็นร้านเล็ก ๆ น้อย ๆ มานั่งพักผ่อน ให้น้ำให้อะไรช่วยกัน ไม่เอาพอก็ไม่เอา ฟาดกันใครเก่งก็ให้อยู่บนเวที ใครไม่เก่งตกเวทีเลย นี่จำเอานะท่านทั้งหลาย พอก็ทำมาจริง ๆ ก่อนที่เอาธรรมมาสอนโลก เข้าใจหรือ พอก็ได้มาอย่างนี้ละ พอก็เห็นคุณค่าของอันนี้ ไม่ได้เห็นคุณค่าของแก้อ้อนั้นแก้อ้อนี้ไปวางอยู่ ฟาดเข้าป่าให้หมดนะ มันจะเข้ามารุกกล้าวัดเรานี้เสียหมด ครั้นไม่ชำนาญไว้เหล่านี้มีแต่แก้อ้อเต็มนะ พอก็ไม่ให้ท่านะ เรื่องนี้เป็นเรื่องทำลายธรรมไม่ใช่ของดี ดีสำหรับร่างกายความซี้เกียจซี้คร้านเหมาะสม โดดขึ้นแก้อ้อแล้วไม่ยอมลง โดดขึ้นเพียงไหนไม่ยอมลงเข้าใจไหม ถ้าโดดเข้าทางจงกรมฟาดกันให้มันขาดสะบั้นไปเลย อย่างนั้นมันถึงถูกธรรมพระพุทธเจ้า

อย่ามาทำนะ เราเดินไปเราเห็นนี่นะ เห็นแก้อ้อเล็กแก้อ้อน้อย ต่อไปนี้มันจะเอาหิววิมานมาไว้ที่ทางทางจงกรมนะ ต่อไปนะ มันรุกกล้าเข้าเรื่อย รุกกล้าเข้าธรรม นี่ยังได้ดูอีก เอาต้นไม้มาปลูกมีดอกมีผลมาปลูกเต็มวัดเต็มวา ต่อไปคนจะรุ่นเวลาดอกไม้มีหมากมีผลขึ้นมา เพราะวัดนี้ไม่มีการซื้อขายเข้าใจไหม มีมาก็ให้เขากินหมด คนจะยุ่งในวัดในวา นี้เราก็ดูแล้ว ทำไมมันเป็นเป็นอย่างนี้ มันมาเองมาจากที่ต่าง ๆ มาจากทางไหนต่อทางไหน เข้ามาปลูกต้นไม้ จึงให้ปลูกแต่ต้นไม้ที่แน่นอนหาถาวร เช่น ไม้ตะเคียน ส่วนไม้ผลมันก็มีแล้ว เขาเอามาแล้วทำยังไง ก็ปล่อยให้ปลูกแต่มันขัดอยู่ในหัวใจนะ คนจะมาทำลายวัด นี่แหละกิเลสเข้าเหยียบธรรม เข้าใจไหม ธรรมมีแต่ความสงบงบเสียบ

ทำอะไรต้องได้ดูอยู่ตลอดเวลา ทุกวันนี้มันรูกล้ำเข้ามาแล้วนะ วัดเรานี้แหละ ทุกแห่งทุกหนอันนั้นดีอันนี้ดี ส่วนหัวใจดีไม่ดีมันไม่ได้ดู นี่ดูหัวใจตลอดเวลา สอนโลกด้วยความสง่างาม จำตลอดเวลาแหละ นี่ละผลแห่งการปฏิบัติเอาเป็นเอาตายเข้าว่าไม่มีเก้าอี้หาบหามไปนะ พระพุทธเจ้าก็ไม่มีเก้าอี้หาบหามไป มีแต่ทางจงกรมกับนั่งสมาธิภาวนามีสติกับปัญญาประกอบตัวไปตลอดเวลา นี่ละพระพุทธเจ้าท่านสอนโลก สอนอย่างนี้ธรรมะซึ่งเป็น สงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเราก็มีอย่างนี้ ไม่ได้มีมาด้วยเก้าอี้ด้วยฟูกด้วยหมอนด้วยอะไรเต็มทางจงกรม มันดูไม่ได้นะ เวลานี้มันรูกล้ำเข้ามาทุกแบบนะ เราก็ไม่ค่อยได้อยู่ด้วย แล้วที่รูกล้ำเข้ามาที่จะมาส่งเสริมกันไม่ค่อยมีนะ เราอยากพูดอย่างนี้ มีแต่มาเหยียบกันลง ๆ เราเลยจะตายผู้คอยดูแล ทางนี้ก็เหมือนกันจึงกันเอาไว้ ใครรูกล้ำเข้าไปไม่ได้นะ ทำเตียน ๆ โลง ๆ เข้าไปไม่ได้ ทางโน้นให้เตียนโล่งของธรรม อันนี้ให้เตียนโล่งของกิเลส เข้าใจไหม

กิเลสให้มันเล่นอยู่ตามแถวนี้ ธรรมให้เล่นอยู่ภายใน สวางนไว้ให้พระนะ ที่รุกรุงรังภายนอกแต่สว่างกระจ่างแจ้งภายในคือความเพียรของพระ เข้าใจไหม นี่ได้สกัดเอาไว้ทุกแห่งนะ ไม่งั้นมันลुकลามเข้าไปหมดนะ ให้พากันจำเอาไว้ ตะกี้ก็พูดเรื่องทางจงกรมลुकมาพูดให้ฟัง ลुकชายมาพูดจะมาหาความสะดวกให้หลวงตา หลวงตาสะดวกพอแล้วว้างั้น

อดีต ผบ.ตร. กลัวสิ้นครับ

หลวงตา สิ้นก็ล้มเสีย แล้วลุกขึ้นไปใหม่ ไม่ถอยมันนี่วะ

อดีต ผบ.ตร. พ่อเทศน์นาน ๆ พ่อเมื่อยไหม

หลวงตา เมื่อยพ่อก็หยุดเอง พ่อรู้จักจะยกอะไร มันไม่ยกละ พ่อเมื่อยแล้วก็หยุดเสีย พอได้เวลาเอาอีกนะ เอาอีกเบรียง ๆ อย่างนั้นแล้ว จะว่าไง พ่อทำสุดยอต่ออย่างเทศน์ให้ลูกฟังละลูกเอ๊ย ไม่มีอะไร เปิดเผย เพราะฉะนั้น พ่อถึงพูดได้ทุกแบบทุกฉบับ ที่ว่าเป็นธรรมเหนือโลก อันไหนมันผิดมันพลาดตรงไหนสอนลงไป ๆ เราไม่ได้หาผิดหาพลาดกับผู้ใดนะ คือมันผิดมันพลาดตรงไหนก็สอนลงไป ชะล้างลงไป ๆ เป็นอย่างนั้นนะพ่อสอน พ่อไม่ได้อยู่ในวงกรณีพิพาท เป็นธรรม เพราะฉะนั้นจึงสอนได้ทุกแบบทุกฉบับไปเลย ผิดที่ไหนให้แก้ไขตัดแปลง อย่างเทศน์เมื่อเช้านี้ละ ก็อย่างนั้นแล้ว ไม่งั้นมันเลอะเทอะได้นี่นะ

เขาเอาอาหารลुकใส่เต็มปิ่นโตมา เรบอกด้วยนะ นี่ลुकชายเรานะปิ่นโตนี้ บอกอย่างนี้เลยนะ บอกรองผู้การตำรวจ นี่ปิ่นโตลुकชายเรามีศรัทธามาถวายอาหารกับพ่อนะ อย่าทำน้อย ๆ นะ พ่อทำน้อยไม่เป็น เวลาได้มาให้มันไหลเข้ามาซิ อ้าว เวลาเปิดนี้เปิดออก ออกได้มากเข้าได้มาก เวลาปิดก็ก้ไม่ให้มันออก มันเลยไม่เข้า เข้าใจไหม ไอ้

คนตระหนี่ถี่เหนียวมีแต่กลัวมันจะออก ปิดไว้ที่น้ำมันเลยไม่เข้า ที่นี้พอเบิกกว้างเท่านั้น
 เอ้า เปิดออก มันอยากเข้าเท่าไรเข้า อยากออกเท่าไรออก นี่โล่งตลอดเวลา ไหลได้ทุก
 เวลา ไหลเข้าไหลออกอยู่อย่างนี้ตลอด ไอ้คนตระหนี่ถี่เหนียวปิดไม่ให้มันออก มันเลย
 ไม่เข้า เข้าใจไหม ไปที่ไหนตีบตันอันนี้ นี่คือผลของกรรมพ้อเชื่อในหัวใจ

กิเลสขาดสะบั้นไปเพราะอะไร เพราะธรรมพระพุทธรเจ้า กรรมคืออะไร อยู่กับ
 หัวใจเชื่อแบบเดียวกันเลย ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ใครจะโกหกที่ไหนก็มาเถอะ ไม่มีใคร
 เห็นกรรม มันจะพูดได้เพียงลมปากมันเท่านั้น เวลาขาดลมปากแล้วกรรมปั๊บเลย ไป
 เลย ทำดีทำชั่วขนาดไหน ไม่ต้องมีใครมาให้อำนาจเห็นกรรมไปได้ นี่ละท่านถึงว่า นตฺถิ
 กมฺมสมฺมํ พลฺลํ ไม่มีอำนาจใดที่จะเห็นกรรมดีกรรมชั่วไปได้ นี่ครอบโลกธาตุ นั้น ท่าน
 สอนไว้แล้ว พระพุทธรเจ้าสอนเอง ให้พากันจำเอาละ เดี่ยวความซี้เกียจมันจะมา พอเรา
 จะเดินจงกรม วันนี้เหน้อยนะมันกล่อมแล้วนั้นนะ เห็นไหมละ แล้วลงกับมันเสียบเลย
 เอาละพ้อ

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com